— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 4 VINTER 1987 19. ÅRG

ET TILBAKEBLIKK

Vi tok et tilbakeblikk da vi var ferdige med 1. årgang, altså vinteren 1970. Vi hadde da et opplag på ca. 210 og vi hadde fått mange positive reaksjoner og mange hilsener.
Så i dag, 1987, kan vi skrive 19. årg. Det vil si at "Skjernøyposten" har kommet ut uavbrutt i 18 år. Jeg har nå 15 årg. innbundet i tre bøker - fem i hver - og når en ser tilbake kommer minnene om de første årene. Det var vinteren 1969 og jeg hadde kontakt med en i Kr. sand som hette Per Svein Stålesen som var villig til å skrive av stoffet på stensiler, og så ble det 'trykt' på en stensilmaskin i Ynglingeforeningen. Deretter var vi hos Håkon, Georg eller meg hvor avisen ble stiftet sammen og lagt i konvolutter.
Kan godt huske det detektivarbeidet det var å få tak i adresser til utflyttede Skjernøyfolk. Vi sendte ut til ca. 100 adresser, 70 stk. ble delt ut på øya og så sendte vi 55 til USA.
Snøvinteren 1970 var jeg inne i Kr.sand samme dag som veien ble åpnet etter å ha ligget igjensnødd i flere dager. Turen inn til Kr. sand, trykking og hjemtur tok mye lenger tid enn beregnet. Vigdis og Georg satt og ventet hos Håkon på at jeg skulle dukke opp med arkene så vi kunne få lagt dem sammen og stiftet dem. Men da klokka ble 11 på kvelden og jeg ikke var dukket opp, så var det å ta fatt på hjemveien, og da traff jeg Vigdis og Georg ved kapellet. Så gikk vi på ski hjem til oss hvor vi gjorde "Skjernøyposten" for vinteren 1970 klar Da var det blitt langt på natt.
Trykk-kvaliteten på de første numrene er bra. Stålesen var en dreven trykker som hadde sitt arbeide i "Agder Tidende". Han trykket alt gratis for oss, vi betalte bare for papiret. Arbeidet for oss

tok mye av hans fritid, og det var tungvint for oss med den flyinga til Kr.sand to ganger for hvert nummer, så vi spekulerte på å gå til innkjøp av egen "presse". Penger hadde vi lite av, men vi hadde tatt opp et lån i Skjernøy Vel på kr. 250 i begynnelsen for å finansiere de første numrene. Men når vi fikk et tilbud på en stensilmaskin for kr. 600 og en manuell skrivemaskin for kr. 150, så slo vi til. Det første nummeret meg egen skrivemaskin og "presse" kom ut sommeren 1970. Og for å være ærlig, "det så ikke ut". Ja her var det mye å lære. På forhånd hadde vi kontaktet Norvald Jenssen, som gikk inn som fast medarbeider og som påtok seg av skrivingen på stensiler. Jeg må nevne at det var Georg som laget utkastet til forsidebildet på de første numrene, som senere ble endret noe. Siden ble det kjøpt ferdige ark med foto av Skjernøybrua, men til sist fikk vi en profesjonell tegner til å lage det forsidebildet vi har i dag.
Tilbake til 1987. Abonnenttallet har holdt seg nokså jevnt hele tiden. Vi gir ut ca. 330 eksemplarer 4 ganger i året, mens det i USA er gått ganske mye tilbake og er nå nede i 23 stk.
Om to år er det 20-års jubileum. Da skal vi komme tilbake med en lengere beretning om anskaffelse av elektrisk stensilmaskin, elektrisk skrivemaskin, om fotokopieringsmaskin, om besøk av "Norge Rundt", 10-års jubileum og mye annet.
Jeg vil til slutt, som "redaktør" takke medarbeiderne. Håkon har sittet lange vakter på Ryvingen og satt sammen stoffet og slått det av på maskin. Georg har samlet stoff og abonnenter og har skrevet "Fiskeprat" gjennom alle årene. Og Norvald har hatt arbeidet med skriving av stensiler og renskriving og holdt orden på økonomien. Fotokopieringsmaskinen er slitt - som det nok dessverre av og til merkes. Den må vel snart skiftes, men det er et spørsmål om økonomi.
Og til slutt: Vi tar med glede imot stoff av alle slag, og om noen har forslag til forandring o.l. så kom med det.

S. Aa.

KUNSTNERE IBLANDT OSS.

Vi har lenge hørt tale om ting som foregikk på låven til Rolf Jørgensen, Farestad. Endelig fikk vi tatt oss sammen fra Skjernøyposten og avlagt et lite besøk Og der var sannelig mye å se. Stikkordet er: Treskjæring. Han sier at det egentlig begynte med at hans kone og to andre damer begynte på treskjærerkurs. Men det ble til at han overtok og hat holdt på siden. Det var omkring 1980. Han fikk innredet et greit verksted på låven, panelt og godt isolert, med oppvarming og godt lys. Han anskaffet seg elektrisk høvl, bandsag og alt nødvendig verktøy. Og her har han da arbeidet i disse årene, både med å lage til møblene og skåret dem ut. Han har vært utrolig produktiv i disse årene, noe deres hjem bærer preg av. Der var bl.a. et nydelig hjørneskap, gulvklokke, gardinbrett, bilderammer, mangletre og mye annet. Og dette er bare en liten del av det han har laget. Han har gitt nye vekk til familie og venner. Også til forskjellige utlodninger har han gitt ting. Mangletre har han sikkert laget et 20-tall av, sier han.
Treskjæring er et tidkrevende arbeide og krever også stor nøyaktighet. En kan kanskje si det er et slags rosemalingsmønster som blir tegnet på og skåret ut. En slik gulvklokke krever fra 100-300 arbeidstimer, alt etter som, og et slikt hjørneskap atskillig mer. Så tålmodighet må en helst være utstyrt med. Men så blir det også kjempefint - for de som kan det og legger sin flid i det. Det er en kunst fult på høyde med rosemaling.
Heldigvis ser det ut som andre har fått lyst på dette og en av dem som er blitt "bitt av basillen" er Harry Larsen. Han har gått til Rolf og studert og fått mange råd og vink.

Til s. 8

Skjernöyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.
USA $ 3.-

litt fiskeprat

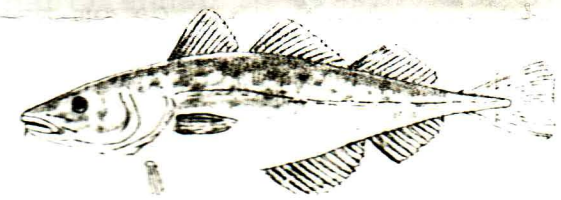

Her er vi igjen, med nytt fra havet. For å begynne med småfisket her ved land, så har det i viner vært helt elendig. For det første er det bare et par åpne båter igjen på hele øya som driver fiske om vinteren. Og nå er også selen kommet. Ved Fora og Oddskjærene er den sett i flokker på 10-12 stykker og den har jaget all fisk ut på dypet, og resultatet av dette blir svart hav for fiskerne. Fangstene har vært ned i 20 - 30 kg. på 50 garn, så da blir det ikke lønnsomt å gå ut på fiske. ---- Men rekefisket har i vinter vært veldig godt. "Mercono" som har sløyfet Lofotfisket i år og traler etter reker på Revet, har hatt ukefangster på 1000 - 1200 kg, mens "Rakon", den nye store stålbåten som Even og Atle herute har kostet sammen med en fra Søgne, har vært oppe i ukefangster på 3 - 5 tonn med reker. Prisen for råreker er ca. kr. 20 pr. kg. mens den for kokte er godt over kr. 30. Så da blir det jo gode penger av det, men utgiftene med tral er veldig store, så det skal mye til for å få endene til å møtes. Ellers er et par av ungdommene med og traler reker med andre båter, mens Trygve Ånensen er den eneste fra øya på Lofotfiske. Han er med en båt fra Værøy i Nordland.
Dette var alt for denne gangen. Vi får håpe at vi kommer med gode fiskerimeldinger i neste nummer, når det er blitt vår i lufta. --------

Ungdomsforeningen, fra s. 4.

-- Henning Jenssen og Liv Brit Jenssen. Inn kom Georg Walvick (gjenvalg) og Ruth Gundersen. Under eventuelt var det flere innslag som ble drøftet, bl.a. et nytt tilbygg til kapellet, ved inngangspartiet, hvor ny arbeidstegning snart er ferdig. Det ble bevilget kr. 3500 til kretsen (Agder Indremisjon). Benker til Storesalen, som ble vedtatt for 2-3 år siden er fremdeles under arbeide. Det ser ut som det blir vanskelig å skaffe det en ønsker. -- Ellers ble det vedtatt å fikse noe utvendig bl.a. gjerdet. Videre ble det snakk om opplegging av møter for ungdomsforeningen. Skal en prøve med møter på andre tider eller andre dager? Hva med møteule? Dette er ting som hver enkelt medlem burde tenke på og komme med forslag om. Må vi stå samlet så Guds rike må få vokse. --------

En tidligere Rosnesmann, Hans Jacobsen, døde 26/1, 72 år gammel. Han har bodd i Mandal siden de giftet seg og han har arbeidet i hele 42 år ved Mandal Stål og Tau. Vi lyser fred over hans minne. --------

Årsmøtet ble holdt 10. des. i fjor, og 24 medlemmer var møtt fram. Årsberetningen som ble lest av formannen fortalte at det har vært 47 samvær som fordeler seg slik: 9 fester, 16 onsdags- og søndagsmøter, 2 utlodninger, 2 møteuker, 1 møte med Norea Radio, 1 misjonsmøte, 1 husmøte, 1 bønn- og vitnemøte, 1 kveldsbibelskole i vår og en som var halvferdig til jul, 2 turer og 8 styremøter hvorav 2 sammen med U.G.
Julefesten var rimelig godt besøkt og med egen komite for programmet syntes dette å fungere fint. De vanlige festene (kosekveldene) på fredagene er ganske godt besøkt. Det samme er festene på søndags ettermiddag (ettermiddagskaffe på kapellet), som er mer for hele familien. Her kommer også flere eldre, da dette er så tidlig som kl. 16.00.
Kveldsbibelskolen ser også ut til å fungere fint. Ett kurs i vår med Brufjell og ett som nå ble påbegynt i høst, ved Revheim. Her er deltakertallet fra vel 20 til 30. De to møteukene, en i vår med Knut Svein Dale var godt besøkt, mens den i høst ved Reidar Haugen var det mindre folk enn det pleier å være. Onsdagsmøtene og møtene på søndags formiddag er det heller skralt med folk, fra 5 og opp til 10-12 er vanlig, men for oss som har hatt anledning til å være med, vet at disse møtene har vært til velsignelse. Ungdomsforeningens utlodning i april samlet fullt hus og godt resultat. Det var også en kakeutlodning til Agder Indremisjon i forbindelse med høstoffer.
U.F.'s båttur gikk til Hilløy, med godt frammøte. Her ble vi godt mottatt av Bernhard Olsen som vertskap. Audun Aanonsen holdt andakt og det var leker og rebusløp. -- Fisketuren gikk til Sandøy. Det var fint vær og Stensager var som vanlig med og holdt andakt. Ellers foregikk kvelden med rebusløp og fiskekonkurranse, med premieutdeling, og selvfølgelig ble kaffekjelen kokt på godt gammeldags vis.
Ellers har det vært en dugnad på kapellet i året som gikk. Det var stort sett rydding og ettersyn. Det er ikke lett å samle folk til dugnad på våren, alle har det travelt på denne tiden.
Av nyanskaffelser i 1986 er det lagt nytt teppe i Lillesalen og kjøpt ny støvsuger. Utvendig er det lagt shingel ved trappa og asfalt fra porten ved trappa til kapellbakken.
Årsmeldingen sluttet med at formannen takket de som har vært med i forskjellige styrer og komiteer, fyrerne, de som har hatt andakter, underholdning o.l.
Må så Gud velsigne oss alle og det året som ligger foran oss.
Årsmelding for U.G. ved Åshild lød på et aktivt år, med bra frammøte av de unge. Med fester, fisketurer, skiturer og flere misjonskvelder. En bibelgruppe er også igang.
Årsmelding fra Yngres ved Liv Brit: Bra frammøte, 13 vanlige møter, fester og turer.
Valg av styre i U.F.: Fra før står Eilif Christensen, Sylvia Christensen og Kristian Ånensen. Inn i styret kom Arvid Gabrielsen (gjenvalg) og Inger Syvertsen. Valg U.G.: Fra før står Olav Aalvik og Nora Christensen. Inn i styret kom Åshild Aalvik (gjenvalg) og Per Syvertsen.
Valg Yngres: Fra før står

til side 3

EN BALONGFERD ÅR 1870

Følgende stod å lese i Fædrelandsvennen for 18 år siden:

Det hendte seg en novemberdag for 100 år siden at los Tørres Kristiansen Berge og noen andre loser og fiskere stod på en liten høyde ute på Skjernøya ved Mandal og speidet utover havet. Klokka var omkring 12 og dagen var fredag den 25. nov. Det var gråvær så sikten var ikke så god, men et stykke til havs kunne de da se. - Plutselig får de øye på en stor luftballong som kom inn fra havet i stor hastighet. Da ballongen nærmet seg øya steg den med ett så høyt opp at de straks tapte den av syne. Det hele passerte så fort at karene knapt fikk sukk for seg.
To skippere som lå inne i Skjernøysund for motvind hadde samme dag tatt seg en tur opp på øyas høyeste punkt Grodevarden (103 m.o.h.) for å ta et overblikk på vær og vind. De hadde sine kikkerter med seg og får også se ballongen passere øya. Gjennom kikkerten så de at det var to personer i gondolen under ballongen, men den for så hurtig forbi at noen slags kontakt med dem fikk de to skipperne ikke.
Omtrent samtidig lå det to fiskere fra gården Omland med båten sin på nordsiden av øya. De så ikke ballongen, men plutselig trodde de knapt sine egne øyne, for fra luften kom en stor bok dalende ned i vannet. De rodde bort og fikk tak i den før den gikk til bunns. På en eller annen måte var de uheldige og fikk skadet boken litt da de berget den, idet de første 24 sidene gikk tapt, men resten av boken som var på 480 sider samt bakpermen var i behold. Boken var skrevet på fransk og var uoppskåret.

Det viste seg at det var blitt kastet mere ut fra ballongen da den passerte Mandals-distriktet, for et par dager senere fant Henrik og Ludvig Reiersen, Banken en postsett drivende i sjøen utenfor Storøy. Og på gården Berge, en fjerdingsvei øst for Mandal, ble det funnet en fransk avis som hadde hektet seg fast i grenene på et tre.
Ballongen og funnene fra den ble det store samtaleemne mann og mann imellom og folk lurte på om gjenstandene var kastet ut for å lette ballongen eller om de var kastet ut i den hensikt at posten skulle bli funnet og sendt til dens bestemmelsessted. En ting var man temmelig sikker på, nemlig at ballongen måtte være fransk. For dette skjedde under beleiringen av Paris og da ble ofte viktige meldinger sendt ut av byen pr. ballong og det hendte tid om annen at ballongene kom på avveier. Fra Mandal ble det omgående sendt melding til Christiania, som den gang var hovedstadens navn, om ballongen og de funn som var blitt gjort. Postsekken fra Storøy ble brakt til tollboden hvor den ble åpnet og innholdet som var klissvått ble lagt ut på et bord. Sekken rommet tusenvis av brev og en mengde avispakker. Ingen av pakkene ble åpnet, men et par av dem var gått i stykker og en så at enkelte av avisene var datert 24. november, da var altså vare et par dager gamle og av det sluttet man seg til at ballongen måtte ha forlatt Paris senest denne dato, hvilket senere viste seg å være riktig. Etter ordre fra postdepartementet ble sekkens innhold pakket inn i bomull og sendt til den franske vicekonsul i Kristiansand, F. Reinhardt.
Men hvor var det blitt av ballongen - var den observert andre steder eller var den forsvunnet ut i det store intet? Det var det spørsmål man spent ventet svar på. Og mysteriet omkring ballongen begynte å løse seg opp da følgende telegram innløp fra hovedstaden: "Parisballongen neddalede fredag i Krydsherred Buskerud. Ingen mennesker deri,

men 5 levende duer og postsekke. Den franske konsul løsslipper tre duer imorgen 28de."
Vindforholdene tydet på at det måtte være samme ballong som passerte Skjernøya og tiden lot også til å passe. Ikke lenge etter kom det et telegram som bekreftet formodningen.
De hadde, kom det fram av rapporten, steget opp fra Paris med ballongen kl. 23.45 den 24. november. Målet var Tours ved Loire-elven hvor regjeringen hadde sete under Paris' beleiring. - Tours ligger ca. 200 km fra Paris i luftlinje i sydvestlig retning. Men de to luftskipperne fikk motvind, det blåste like etter starten opp fra syd og ballongen for avsted i motsatt retning av den tiltenkte.
I løpet av natten passerte de over Holland og utpå morgenen da det lysnet var de kommet langt utover Nordsjøen. Nede på havet så de en fransk krysser som de prøvde å signalisere til, men de ble ikke observert fra skipet. Derimot ble et tysk krigsskip oppmerksom på dem og åpnet straks ild mot ballongen. Denne hadde heldigvis så stor fart at den ikke ble rammet og la snart tyskeren langt bak seg.

For å bremse noe på den ville farten hadde de hengt ut et tau som slepte i sjøen, men noen slags styring på ballongen hadde de ikke. Det var ikke annet for de to å gjøre enn å avvente begivenhetenes gang.
Henimot midnatt neste dag er det at de får øye på land, hvilket land det måtte være hadde de ikke anelse om. De så bare noen forblåste holmer og skjær, men det var tross alt en mulighet for redning. Og så, like etter at de to øynet en sjanse til å få fast grunn under føttene opplevde de noen nervepirrende sekunder og minutter, for plutselig og helt uforutsett tok ballongen en sving, ble drevet vestover og ut mot havet igjen. Alt håp om landstigning syntes å være ute for de to i gondolen. Det var da postsekken som ble funnet ved Storøy ble lempet fra ballongen. Han som kastet den i sjøen uttalte i sin forklaring på det franske konsulat, at han hadde handlet ved en øyeblikkelig innskytelse og at han betraktet det som et Guds under at like etter at sekken hadde tatt vannet, førte vinden igjen ballongen mot land.
Og så bar det nordøstover i rasende fart. Ved Lifjell i Telemark åpnet de for gassen for å få ballongen til å lande. Ballongen sank ned mot tretoppene og de to ombordværende kom seg ut av gondolen, men vinden var så sterk at de ikke greide å få fortøyet ballongen som halvfylt med gass drev videre mot nordøst til den tok land ved Krødsherad.
Da det kom melding til Mandal om at ballongen var funnet og de to luftfarerne i god behold, sendte den franske vicekonsul i Mandal, hr. Giertsen et lykkeønskningstelegram til det franske konsulat i hovedstaden. Derpå innløp den første desember følgende svartelegram: "De franske luftskippere er avreist idag idet de har pålagt meg å uttrykke sin dype erkjentlighet for Mandal og Dem. Leve Norge. Hepp".

Til minne om ballongferden ble det preget en liten medalje på størrelse som en tiøring.
Den ble laget av metall fra ballongen og på den ene siden står ballongens navn "Ville d' Orleans" og på den annen: "luftreisen 25. november 1870. Metall fra ballongen".

O. O.

xxxxxxxxxxxxx

TIL ISLAND MED REAGAN OG GORBATSJOV.

(Forts. fra for. nr.)

Det var mange ting som skulle klaffe. En liten ting som nær hadde veltet vårt hotell-prosjekt, var vår beholdning av norsk øl. På Island kan man på de aller, aller fleste restauranter og hoteller servere spiritus, men ikke øl over 2,2 volum %. (I andre land er det snarere omvendt). Som hotell var vi jo åpne for alle som ønsket å spise, eller forfriske seg i barene. Noe de innfødte satte utrolig stor pris på.
Men tilbake til den lille "tuen", eller ølet. Det ble mye om og men, ogg og ned. Til sist skar vår islandske damemanager gjennom det hele. Et par telefoner til regjeringsmedlemmer, og saken var løst. Man fikk et inntrykk av at alle kjente alle. Nesten som hjemme i Mandal, bare med den forskjell at dette var en selvstendig nasjon.
Det var relativt lett for menigmann å skjære gjennom byråkratiet og nå til topps med sine saker. Det viste seg på et senere tidspunkt at damen var medlem av Junior Chamber (Jaycees) på Island, noe jeg benyttet meg av. Og på grunn av mitt medlemskap i samme organisasjon, og min høye status (Sebator), ble jeg nesten båret på hendene. Fikk også anledning til å møte organisasjonens nasjonale president og hele det nasjonale styre. Men det er en annen historie.
Torsdag morgen ankom Reagan med fly til Kjeflarvik internasjonale flyplass, hvor han ble mottatt av den islandske president, Vigdis Finnbogadottir, og representanter for regjering og Allting. Turen gikk herfra til den amerikanske ambasade, hvor Reagan skulle bo under oppholdet. Sovjets ambassade og den amerikanske ligger bare et stenkast fra hverandre, og da så .....
Hvor om alle ting var, Gorbatsjov ankom fredag like over middag, islandsk tid. Også han fikk samme storslagne mottagelse. Det som derimot forbauset oss utlendinger var hvor avslappet den jevne "Gudmundur" (islandsk for Per og Pål) tok det hele. Livet gikk sin vante gang. Bare få nysgjerrige tilskuere var å se langs den oppsatte kjøreruten til de to statsmenn.
Det var derfor nærmest ved et slumpetreff at jeg kom opp i sentrum ved middagstid lørdag. Det kom først en tre-fire politibiler i spissen for en kortesje med seks-sju store sorte limusiner, og i den mellomste sitter Reagan og vinker til oss få som stod der. Måtte jo vinke tilbake for syns skyld.
Jeg gikk litt lenger nedover gaten, da det samme gjentar seg, bare med motsatt fortegn, om jeg kan si det slik. Disse bilene hadde røde flagg med hammer og sigd, i motsetning til de andre med stjerner og striper.
I bil nr. to sitter en smilende og vinkende Gorbatsjov. Ny vinking, man kan ikke gjøre forskjell. Dessuten sto jeg i orkesterplass, knappe to meter fra bilene.
Det var en litt underlig følelse jeg stod tilbake med etter å ha bivånet de to mektigste menn i verden kjøre forbi på så nært hold. Ja, ja så hadde jeg altså fått se dem da. Det er alltids noe å fortelle eventuelle barnebarn.
Resten av oppholdet vårt gikk temmelig trivielt. Den ene dag lik den annen. Bare søndag ettermiddag var det virkelig spenning i luften. Hadde det kommet noe konkret ut av møtet?? Skulle de fortsette på mandag??
Vel, som alle vet ble det ingen ubetinget suksess. Uten tvil fikk russeren de aller fleste poeng, ikke bare av lokalbefolkningen, men også av de aller fleste presse og TV folk som jeg kom i kontakt med. Det var ganske mange, mest amerikanere. Forbausende få var særlig begeistret overfor Reagan og den linje han kjørte overfor russerne. De mente han burde kommet Gorbat-

sjov i møte.
Den begivenheten som vi nok satte mest pris på under vårt besøk på Sagaøya, var vår sightseeing tur.
Mandag ettermiddag gikk alle som hadde anledning fra borde og ombord i en ventende buss. Første stopp var "Huset på prærien" som vi kalte det. Stedet hvor de to store hadde møtt hverandre. Så gikk turen videre utover landet, via månelignende lavalandskap over endeløse grassletter som ingen ende ville ta. Innenom sauefarmer og varme dampende kilder som luktet svovel. Et sted stod et digert rør, to meter i diameter, ned i bakken. Det blåste steam under trykk opp av røret og luktet infernalsk av svovel. Man fikk fornemmelse av at dette måtte være skorstenen til helvete. Manglet bare at "styggen" sjøl stakk hodet over kanten og sa "Hallo".
Det stedet jeg personlig var mest interessert i å besøke var Pingveldir.
Island har som kjent verdens eldste parlament. De har aldri hatt monarki, men latt seg styre av et landsting. I vikingetiden og oppover gjennom århundrene kom folk sammen på sletten som ble kalt Pingveldir. Ennå kan man fornemme historiens vingesus, og lukker man øynene er det som om det hele blir levende igjen. Man kan levende føle, nesten høre de slekter som har stått på skrenten oven-for tingplassen, der taler eller møteleder hadde sin plassering. Den følelsen man får når en går slik og rusler på den over 1000 år gamle tingplassen, er ubeskrivelig. Her fra denne plassen, som er landets nasjonalsymbol nr. 1, har dagens moderne parlament, Alltinget, sine direkte tradisjoner og røtter.

Turen ble avsluttet med et besøk til presidentboligen. Vigdis var ikke hjemme, så det ble ingen kaffe. Men til gården hørte en liten kirke, og den var åpen. Vi nyttet anledningen og skrev en hilsen til henne i gjesteboken. Så nå vet hun at det har vært Skjernøyfolk på besøk.

Vår avgang fra Reykjavik var satt til tirsdag 15. okt. kl. 1200- Det holdt.
Turen hjem er et kapittel for seg. Vel rundt Reykjanes blåser det opp til full storm med tung sjø. Etter slingring og redusert fart i nærmere to døgn, løyer det av. Og vel passert Shettlandsøyene kan vi kjøre fullt igjen. Vi ankommer Kristiansand et døgn forsinket.
For intet å regne, sammenlignet med Christian P. Dyrstad, som sammen med sitt mannskap brukte 28 døgn på samme rute for snart 80 år siden.

S. B.

Kunstnere - fra s. 2

Rolf Jørgensen overtok stedet etter sin far, som igjen kjøpte det etter Petter A. Farestad. De har alltid holdt det velstelt og pent rundt seg, men etter som de ble eldre syntes de det ble litt mye å holde istand. De flytter til Mandal nå, men i stedet overtar hans nevø Terje Jørgensen og hans kone Heidi og deres to barn, Alexander 7 år og Charlotte, 4. Vi synes det er veldig hyggelig å få nye, unge folk til øya og vi ønsker Terje Jørgensen og hans familie velkommen til Skjernøya og håper de vil trives der. Samtidig vil vi ønske Rolf Jørgensen og hans kone Josephine lykke til i deres nye hjem i Mandal. ----------

SMÅNYTT FRA ØYA

Våren er forhåpentlig snart om hjørnet, det samme er årets utlodning til kapellet. Ungdomsforeningens utlodning blir i år 28. mars kl. 18.00.
Vi vil gjennom Skjernøyposten minne våre utflyttere og fastboende om den. Det har etter hvert blitt til en festkveld, med god mat og kaffe, en hyggelig prat med kjente, og mange fine gevinster.
Vi tør håpe på det samme i år. Givergleden har vært stor, både når det gjelder gavene og midlene som har kommet inn.
Til dere som ikke bor på øya, ta en tur denne kvelden, kan hende det kan lønne seg? Til oss fastboende, velkommen til liten og stor! Vi som arbeider i denne komiteen setter pris på fult hus. Da er det moro.
Så til kjente og ukjente - Et riktig varmt velkommen!
Hilsen oss i komiteen:

Bodil Aalvik, Åshild Aalvik, Arild Jenssen, Per Syvertsen.

Det er i vinter tatt flere sel i garnene utenfor her, ja helt inne i Nordfjorden er det tatt 3 stk. i trollgarna, og den har også vist seg på isen utenfor Krambubrygga. Denne selen er Grønlandssel, eller fra Vestisen, langt mot nord, hvor det er blitt så mye av den at det ikke finnes mat nok. Så nå tar den Norskekysten for seg for å finne føde, med det resultat at det blir svart hav for fisk.
Det sies at en må tilbake til 1902-03 for å finne maken til selinvasjon.
Alle registrerte fiskere fåt kr. 400 pr. stk. for selen som blir tatt på garn, og de har fått den på garn helt ned på 100 favners dyp, så det er en god dykker, men er stygg til å rive i filler garna. Når det er så lite fisk kan kanskje dette bli et nytt fiske, nemlig selfiske. Vi gjør oppmerksom på at det ikke er tillatt å drive jakt på sel. ----

Endelig har Skjernøy Idrettslag slått til med et friskt innslag - Skjernøytrimmen. De har sendt rundt ark med kart av øya, med inntegnede ruter og oppmålte distanser, og så er det meningen at både unge og gamle skal ta disse trimturene frametter vinteren og våren. De som er under 60 må gå tils. 75 km mens de som er over 60 slipper med 20 turer. Her er ikke distansen det avgjørende, men hver tur bør jo være på minst 1 km. De ferdigutfylte arkene, sammen med 25.- kr. sendes så til Rita Dyrstad Solvang innen 29. april, og så vil de få utlevert diplom på 17. mai. Vi støtter tiltaket fullt ut (kanskje det hadde vært en ytterligere spore hvis det hadde vært et konkret mål å gå til) og vi oppfordrer alle som "kan krype og gå" om å komme seg opp av godstolen og ut i naturen. Det kunne kanskje kalles "GÅ FOR LIVET". -------

Vi gratulerer Bjørg Sylvi og Steinar Greipsland, Valvik med en gutt 18. desember. ------

Jan Øystein Dyrstad og Elin Lindland, Lyngdal giftet seg 28. februar. De skal bo i Mandal foreløbig, men holder på å bygge nytt hus på Dyrstad. Vi gratulerer hjerteligst. -----

Det var barnedåp på kapellet 1/2. Foreldre: Bjørg Sylvi og Steinar Greipsland. Barnets navn: Sindre. Vi gratulerer. -----

Vi skrev i Skjernøyposten for en tid siden at det ikke var født noen barn på øya i 1985, og at en kanskje måtte til med premie for å holde folketallet oppe. Dette har nå bedret seg, for i 1986 kom det 5 nye verdenslorgere til øya, og nå får vi håpe denne tendensen vil fortsette. --------

Menighetsrådet har bestemt at menighetsfesten blir utsatt til søndag 20. sept. Dette p.g.a. møteule, Bispevisitas i Mandals Prestegjeld, sykdom og stort arbeidspress blandt kirkens arbei-

dere. Vi håper at menigheten ser med velvilje på denne ordning.-------

Sköytelöperne fra öya har også i vinter vært i aksjon. Mette Jenssen ble senior i år og var tatt ut til Norgesmesterskapet på Hamar. Det var i den store kuldeperioden og etter lördagens löp ble det avlyst p.g.a. været. Da löpene gikk på nytt var hun dessverre syk. Hun har forsökt seg senere på de enkelte distanser med bra resultat. Også hennes yngre sösken samt barna til Ivar Kristiansen er svært ivrige, og kan bli kommende små stjerner.--

Der er flere som har runded de 70 i vinter, nemlig: Guttorm Jenssen i nov. Synnöve Karlsen i des. Alfild Dyrstad i jan. og Målfrid og Torgeir Berge nå nylig. Vi sender en forsinket gratulasjon.------

Det gode rekefisket fortsetter og det kan nevnes at tråleren "Rakon" hadde en ukefangst på hele 8 tonn.--------

'Hobbyklubben' seiler i frisk medvind. Fra en enkel begynnelse for ca 17 år siden, har de nå en ganske stor virksomhet. De holder til i kjelleren på skolehuset, men har nå også bygd opp et nytt rom på loftet. De driver med 5 ledere og har nå ca. 25 barn, gutter og jenter, fra skolealderen og opp. De har etterhvert fått ganske mye utstyr, såsom dreiebenk, bandsag, sirkelsag, El.hövl pussemaskin osv. Og her lager de mye forskjellig i peddig. De lager også brödfjöler, boller, sleiver, krakker og mye annet fint. De har også så smått begynt med litt tresnjæring. Hen på våren holder de da utlodning over alt de har laget, for å få inn litt penger til nye materialer og utstyr. Det er et fint arbeide som drives for å engasjere de unge og vi önsker dem all mulig lykke til videre.---------

Det var, som sagt, en uvanlig mild höst og förjulsvinter. Kulda kom omkring den 20. des. men vi fikk mildværsperioder innimellom. 1. juledag regnet det og etter kulda tidligere, gav det såpeglatte veier. Det var i det hele tatt mye glatte veier og vanskelige gå-og kjöreforhold. Men ulykker av alvorlig art har vi ikke registrert. Når en tar det helt med ro, går det som regel alltid bra - under alle værforhold, og det gjelder både til fots og til hjuls. - Det store kuldesjokket kom fredag den 9. jan. Dagen för var det 3 + gr. men tempen falt jevnt og sikkert utover kvelden og natta og neste morgen var det - 17 gr. De neste par dagene var den nede i - 19 - 20 gr. Og da det på toppen av det blåste stiv N.O. kuling regnet meterologene med at det gav en effektiv temp. på ca. - 50 gr. Og det, for dere som bruker Fahrenheit, vil si nær 60 gr. below Zero. Det var virkelig noe som bet i örene, ogdet er det kaldeste vi har hatt det på mange, mange år. Det kaldeste tidspunkt i kommunen må uten tvil være over Rosnesbrua. Det kan enhver som har gått der under slike værforhold, bekrefte. Heldigvis hadde vi litt snö på mærka, men likevel hadde flere problemer med frosne vannledninger.---- Nåvel, denne intense kulda gav seg etterhvert og siden fikk vi mer normalt vintervær.-- Noe isproblemer har vi hatt, men at det ikke ble verre kan vi takke det uvanlig varme vannet som vi hadde i höst og tidlig i vinter.

I store deler av febr. har vi hatt et helt enestående vær, sol og svak vind og noen få kuldegrader.--- Nå har vi glidd over i mars og selv om den begynte tåft, vet vi at det er våren som lurer straks ute i horisonten. Staren og viba er snart hos oss igjen, og neste gang vi snakkes ved, er tedna forlengst kommet på skodfestepålen.----------

****